

ανήφορος

ανήφορος, ο, ουσ. [<μσν. ἀνήφορος <μτγν. ἀνώφερος <αρχ. ἀνωφερής], ο ανήφορος· οι δυσκολίες που υπάρχουν ή που παρουσιάζονται σε μια ανοδική ή εξελικτική πορεία ατόμου, εργασίας ή υπόθεσης: «έχει πολύ ανήφορο ακόμη μέχρι να πάρει το δίπλωμα του γιατρού || η δουλειά έχει πολύ ανήφορο ακόμη για να τελειώσει || η πολεοδομία ενέκρινε τα σχέδια του κτίσματος, αλλά έχουμε ακόμη ανήφορο μέχρι να πάρουμε και την άδεια για να χτίσουμε»·

- ανάμεσα στον ανήφορο και στον κατήφορο υπάρχει και ο ίδιος δρόμος, βλ. λ. [δρόμος](#)·

- η γριά κι αν στολίζεται, στον ανήφορο γνωρίζεται, βλ. λ. [γριά](#)·

- ο ανήφορος φέρνει κατήφορο, βλ. λ. [κατήφορος](#)·

- ο μεγάλος ανήφορος έχει και μεγάλο κατήφορο, βλ. λ. [κατήφορος](#)·

- πήραν τον ανήφορο, (για τιμές αγαθών) αυξήθηκαν: «όλες οι τιμές των καταναλωτικών αγαθών πήραν τον ανήφορο κατά τη διάρκεια των γιορτών»·

- τραβάει την ανηφόρα, η ανοδική ή εξελικτική πορεία ατόμου, εργασίας ή υπόθεσης πραγματοποιείται με δυσκολίες: «παρ' όλες τις αναποδιές που του 'τυχαν στη ζωή του, τραβάει την ανηφόρα, όπως και τόσοι άλλοι || η υπόθεση κούτσα κούτσα τραβάει την ανηφόρα». (Τραγούδι: κι η ζωή **τραβάει την ανηφόρα** με σημαίες και με ταμπόρλα).